

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1716/2020
25.11.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац председника већа, Јелене Боровац и Драгане Маринковић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Голуб Зиндовић, адвокат из ..., против туженог ЈП „Електропривреда Србије“ Београд, Огранак Панонске ТЕ-ТО Нови Сад, кога заступа Рајко Марић, адвокат из ..., ради поништаја решења о отказу уговора о раду, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3155/19 од 10.02.2020. године, у седници одржаној 25.11.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3155/19 од 10.02.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П1 142/18 од 13.06.2019. године, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тужилац тражио да се као незаконито поништи решење туженог број ... којим је тужиоцу отказан уговор о раду број ... од ...2006. године са припадајућим анексима, и утврђено да му је радни однос престао даном достављања наведеног решења од 10.11.2017. године и да се тужени обавезе да га врати на рад и распореди на послове које је радио у моменту отказивања уговора о раду и да му накнади трошкове парничног поступка. Тужилац је обавезан да туженом накнади трошкове поступка од 98.250,00 динара, са каматом од извршности до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3155/19 од 10.02.2020. године, ставом првим изреке одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Новом Саду П1 142/18 од 13.06.2019. године. Захтев туженог за накнаду трошкова одговора на жалбу је одбијен.

Против правноснажне другостепене пресуде тужилац је изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП учињене у поступку пред другостепеним судом и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду на основу члана 408. ЗПП и нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању након писаног упозорења од 28.09.2017. године о постојању разлога за отказ уговора о раду тужиоцу, због неоправданог изостанка са посла у периоду од 28.08. до 13.09.2017. године, о учињеној повреди радне обавезе из члана 179. став 2. тачка 12. Закона о раду и члана 10. Уговора о раду, на које се у року изјаснио тужилац и грански синдикат, тужени послодавац је решењем од 10.11.2017. године тужиоцу отказао уговор о раду због повреде радне обавезе из члана 179. став 2. тачка 5. Закона о раду и члана 10. Уговора о раду јер је у поступку утврђено да се на посао није јавио 13 радних дана почев од 28.08. до 13.09.2017. године, а изостанак није оправдао. Због безуспешне личне доставе решење је објављено на огласној табли туженог дана 20.11.2017. године, о чему је сачињена писмена белешка 29.11.2017. године.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови оценили да је тужиоцу законито отказан уговор о раду због неоправданог изостанка са посла 13 радних дана.

За своје одлуке су дали разлоге које у свему као правилне и потпуне прихвата и Врховни касациони суд.

Наиме у овом поступку није било спорно да је тужилац имао неискоришћене слободне дане у 2017. години, али је спорно да ли је наведене дане користио уз одобрење послодавца, односно да ли је поднео писани захтев за коришћење слободних дана.

Наиме, тужиоцу је по његовом захтеву од 15.05.2017. године решењем одобрено коришћење годишњег одмора за 2016. годину у трајању од 12.06.2017. године до 30.06.2017. године, које је тужилац у два наврата прекидао због привремене спречености за рад услед болести, али је свакако годишњи одмор и привремена спреченост истекла са даном 25.08.2017. године, а тужилац је био у обавези да се на рад јави првог радног дана по истеку у понедељак 28.08.2017. године. Тужилац се од тада до 13.09.2017. године (у 10,00 часова) на посао није појавио, а није у међувремену поднео писани захтев за одобрење коришћења слободних дана, иако је на то у више наврата од стране послодавца позиван.

Имајући у виду наведено како тужилац није поднео писани захтев за коришћење слободних дана по основу прековременог рада, на шта је био у обавези, већ је самовољно у периоду од 28.08.2017. до 13.09.2017. године изостао са рада, а изостанак није оправдао, постојао је основ за доношење решења о отказу на основу члана 179. став 2. тачка 5. Закона о раду и члана 10. Уговора о раду, како то правилно закључују и нижестепени судови.

Тужилац у ревизији понавља жалбене наводе, који су били предмет правилне оцене другостепеног суда да му је обавеза на подношење захтев предочена 28.08.2017. године, јер неоправдано изостаје са рада, то је он очигледно игнорисао, а своју обавезу доласка и подношења захтева прилагођавао својим повратком из ..., односно времену који њему у том тренутку одговара. Надаље, он је у више наврата померао датум

доласка на рад, те обећања да ће писано да поднесе захтев за коришћење слободних дана, а 13.09.2017. године на рад је дошао тек око 10,00 часова иако је радно време почело у 07,00 сати. Таквим понашањем је несумњиво извршио повреду радне обавезе из члана 10. Уговора о раду, па нису основани наводи ревизије о погрешној примени материјалног права.

На основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Звездана Лутовац,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић